

Dekning av utgifter til spesialundervisning etter friskoleloven § 3-6 andre ledd – spørsmål om klagerett

Kunnskapsdepartementet har svart Sandefjord kommune på spørsmål om klagerett i forbindelse med dekning av utgifter til spesialundervisning.

TOLKNINGSUTTALELSE | 07.04.2022

Gjelder

- [Privatskolelova - § 3-6 Individuell tilrettelegging](#)

Departementet viser til e-post av 20. desember 2021. Vi viser også til vårt brev til Utdanningsdirektoratet av 17. juni 2021 – *Presisering av forståelsen av friskoleloven § 3-6 om dekning av utgifter til spesialundervisning.*

Friskoleloven § 3-6 andre ledd tredje punktum fastsetter at hjemkommunen eller hjemfylket skal dekke utgiftene til spesialundervisning i frittstående skoler på lik linje med offentlige skoler. Spørsmålet som reises er om kommunens eller fylkeskommunenes tildeling av midler til spesialundervisning til friskoler er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 andre ledd bokstav b. Dersom tildelingen av midler etter friskoleloven § 3-6 andre ledd tredje punktum er et enkeltvedtak, kan det påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd.

Departementet har merket seg at det i forvaltningspraksis har vært tvil om kommunens eller fylkeskommunens tildeling av midler til spesialundervisning i friskoler er enkeltvedtak. Friskoleloven § 3-6 og forarbeidene til bestemmelsen gir ikke svar på om dette skal anses som enkeltvedtak. Heller ikke departementets tolkningsbrev av 17. juni 2021 avklarer dette spørsmålet. Departementet ser at enkelte

uttalelser i tidligere forarbeider kan misforstås og gi inntrykk av at avgjørelsene ikke er enkeltvedtak, men spørsmålet er ikke eksplisitt vurdert.

Departementet vil bemerke:

Forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a definerer «vedtak» som «[...] en avgjørelse som treffes under utøving av offentlig myndighet og som generelt eller konkret er bestemmende for rettigheter eller plikter til private personer (enkeltpersoner eller andre private rettssubjekter)». Etter bokstav b i samme bestemmelse er «enkeltvedtak» definert som «[...] et vedtak som gjelder rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte personer».

Departementet legger til grunn at tildeling av midler til en friskole til dekning av utgifter til spesialundervisning må anses som fordeling av et gode fra et forvaltningsorgan til et privat rettssubjekt som et ledd i kommunens eller fylkeskommunens myndighetsutøvelse.

Departementet finner videre at denne tildelingen er bestemmende for rettighetene til friskolen. Vilkårene i forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b er dermed oppfylt, og kommunens eller fylkeskommunens tildeling av midler til spesialundervisning til friskoler etter friskoleloven § 3-6 andre ledd tredje punktum må anses som enkeltvedtak.

Det følger av forvaltningsloven § 28 første ledd at enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse. Friskolen som vedtaket retter seg mot, vil være part i saken og ha klagerett. Hvem som eventuelt vil ha rettslig klageinteresse, må avgjøres etter en konkret vurdering i den enkelte sak.

Departementet opplyser for ordens skyld at det ikke er fastsatt noen særregler om klageinstans for denne typen vedtak. Det er dermed de ordinære reglene i forvaltningsloven § 28 som gjelder. Klageinstansen for slike vedtak er dermed kommunestyret eller fylkestinget, eller formannskapet eller fylkesutvalget eller en eller flere særskilte klagenemnder oppnevnt av kommunestyret eller fylkestinget.

Statsforvalteren fører tilsyn med at kommunene og fylkeskommunene oppfyller de pliktene de er pålagt etter friskoleloven § 3-6, jf. § 7-2 fjerde ledd i samme lov.

Departementet vil be Utdanningsdirektoratet veilede om denne forståelsen, slik at avgjørelser om tildeling av midler til spesialundervisning framover blir behandlet som enkeltvedtak.

Kunnskapsdepartementets referanse: 22/1390-3